Màrius Brossa avisa que l´artista s´ha de comprometre amb el món, no amb l´ego

Resident a Vilarig (Alt Empordà), el nebot del reconegut Joan Brossa busca reinventar la vida i transformar la consciència

Màrius Brossa, al seu estudi situat al municipi de Vilarig, al bell mig de l´Alt Empordà.

GIRONA | CELESTE JUAN

Màrius Brossa va néixer a Barcelona però, des de petit, ha admirat la bellesa de l'Empordà i la Costa Brava. Fa sis anys va tenir l'oportunitat de gaudir de l'Alt Empordà, des de l'última casa de la petita població de Vilarig, i allà segueix, per ara. Per ara, perquè no s'estableix definitivament enlloc, ja que creu que la psique humana ha de fer canvis per no perdre l'actitud creativa.

Arqueòleg de professió, va iniciar-se en el món de la fotografia amb només 13 anys, remarcant que ell no es faria mai pintor per no haver de demostrar que no sabia pintar. Però, en un moment determinat de la seva vida, van robar-li les seves càmeres de fotografia i, per tal que es distragués, una amiga va regalar-li una caixa de pastels, que va despertar-li noves passions. De fet, el poeta José María Fonollosa sempre li deia que acabaria pintant, i no anava gens equivocat.

Es va fer fotògraf amb la pretensió de retratar l'ànima de les persones i va emprendre una hibridació entre el neorealisme i l'expressionisme. No obstant això, de seguida va inclinar-se pel gestualisme abstracte. El pintor no volia narrar o explicar el que ell veia, sinó que volia suggerir als espectadors que observant fraccions de coses desenvolupessin les seves visions de la realitat.

Sent interès per la pràctica de la meditació i pinta el que li surt del silenci interior. Per als apassionats de la meditació o per als que es vulguin iniciar en la seva pràctica, l'artista recomana que "el primer pas, és no tenir la intenció de meditar, perquè no es tracta de voler anar més enllà del present. I, el segon pas, és asseure's en posició de meditació i respirar, sempre amb l'esquena recta i posant l'èmfasi en l'expiració, perquè estàs demanant a la ment i al cos que no s'aferrin a res, que es deixin anar, perquè si no et deixes anar, no viatges".

Durant molts anys, va tenir les seves obres amagades i no les mostrava enlloc. Eren el seu mitjà d'expressió, els seus treballs personals, sense més intencions. Atesa la situació, el seu oncle Joan Brossa va fer públic que l'artista treballava per als calaixos, perquè només feia i guardava. El poeta va ser l'empenta que el va portar a

mostrar obres que realment parlen per si soles i valen la pena. Aquest hivern ha exposat Enganys al restaurant Moma Six Cafè de Girona, onze fotografies que mostren portes i finestres que pretenen ser el que són i, en realitat, són enganys. Brossa ha afirmat que estarà content de l'exposició si les obres resulten ser una finestra perquè l'espectador, de manera inconscient, vegi coses d'ell mateix.

També destaca el projecte Pluto's Banquet, creat conjuntament amb Miralda. El llibre recull un procés fotogràfic que mostra com l'arròs es va descomponent amb el pas del temps i el nacionalisme mata la llibertat. L'obra explica una nova manera de viure la vida com una manifestació de la creativitat. Avui, hi ha 50 llibres editats i el mateix Màrius els ven.

L'artista, que va buscar des de jove l'esperit en fotògrafs com Ernst Haas o Pete Turner i en pintors com Jean-Michel Basquiat o García Sevilla, actualment està engegant nous projectes que, de mica en mica, anirà donant a conèixer.

Tir amb arc al passadís
A més de la pintura i de la fotografia, el professional també estima el tir amb arc i, al seu llarg passadís de 29 metres, quan vivia a Barcelona, el practicava.

"Un quadre ha de ser una finestra, una porta, un camí... perquè l'espectador arribi a tenir la sensació o la consciència d'un aspecte seu que no té definit. Tot el que no sigui això, és ego. L'artista actual s'ha de comprometre amb el món, no amb el seu ego", conclou Màrius Brossa.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/03/29/marius-brossa-avisa-que-lartista/774838.html?utm_source=rss